

Македония

„МАКЕДОНИЯ“

вестникъ за политикъ, културен животъ и информация, излиза всъден денъ, освенъ празнични дни.

АБОНАМЕНТЪ:

България за година 2л.
1/2 година 150; 3 мес. 80 левъ.
Съвременно: година 800; 1/2 год. 600 левъ; 3 мес. 200 левъ. Извънъ България за год. 6 долара; 1/2 год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. ст. 2-40 лв.
Малки обявления по думъ 50 ст.
Въ хрониката на редъ . . 8 лв.
Годешни и начални . . 40 лв.

Годишенъ № 2398

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция в емиграцията
на „Славянозъ“ № 1

Директоръ: Г. Кулишевъ

Отъ трибуната на Народното събрание

Близко цѣла седмица продължиха въ Народното събрание разискванията по поводъ мѣрките, взети отъ българското правителство въ връзка съ последнитѣ революционни акции въ Македония. Представители на всички партии или групи взеха думата по тоя случай и, както бѣше естествено, всички почти оратори потърсиха да обхвалятъ дебатирания въпросъ въ неговитѣ широки рамки и да откриятъ истинския смисълъ на събитията, които бѣха предизвикали най-новата тревога въ Балканитѣ.

За честь на българския парламентъ, за честь на представителитѣ на българската политическа мисль трѣбва да се подчертае съ еднакво задоволство както висотата, на която останаха презъ цѣлото време разискванията по единъ толкова жизненъ за българското национално съществуване въпросъ, тако и рѣдко, поразителното единодушие, което се прояви по тоя въпросъ отъ представителитѣ на най-различно мислещи сѣди. Всички, които взеха думата, изразиха дълбоката мъжа, която разжъва всѣко българско сърдце, поради неволята и безправията, въ които тънатъ граматни части отъ българското племе. Изразиха въ същото време убеждението, че трайниятъ и истински миръ може да се обезпечи само чрезъ правда и свобода за всички народи. Частно за Македония, отъ нѣдето дойде тревожния вѣкъ, всички оратори признаха непоносимото положение, създадено въ тая страна отъ сръбското и гръцко насилие и посочиха действителнитѣ причини за революционния кипежъ, който не е престаналъ тамъ никога, тъй като и изворътъ на недоволството не е пресъхналъ.

Покрай това, последнитѣ разисквания въ българския парламентъ позволиха да се прѣсне мѣглата, която обкръжаваше досега, за повече или по-малко широки сѣди, идеята за едно сръбско-българско

разбирателство и сближение. Става все по-ясно и за най-предубеденитѣ привърженици на тая идея, че докогато политиката на Бѣлградъ спрѣмо българския народъ изобщо и въ частности спрѣмо македонскитѣ българи се вдѣхновява отъ най-черни замисли, отъ българоненавистничество и българоубийство, напразно ще е да се мисли и говори за сръбско-българско приятелство и братство. И не само напразно, но и нелапо, недостойно, пакостно. Ако дори приемемъ, че би се намѣрило, днесъ или утре, българско правителство, което да се сближава и споразумява съ убийцитѣ на близо единъ милионъ българи, токова сближение или споразумение ще си остане, безсѣмнено, само между две правителства. Народитѣ могатъ да приематъ само споразумения, които не сж противни на тѣхната съвестъ и на тѣхното право на съществуване.

Днесъ въ камарата ще говорятъ г. г. *Ляпчевъ* и *Буревъ*, следъ което ще бжде поставено на гласуването предложението за одобрение военното положение въ Петричкия и Кюстендилския окръзи. Може би — и това е твърде вѣроятно, като се знае числото на мандатитѣ, съ които разполага управляващата партия — мѣрките на правителството ще получатъ одобрение на болшинството народни представители. Но какъвто и да бжде вотътъ на камарата за военното положение, той съ нищо не може да заличи или да подцени значението на разискванията презъ последнитѣ дни.

Има исторически моменти, когато отъ трибуната на парламента говори съвестта на цѣль народъ. Тѣкмо такъвъ моментъ преживѣхме нис миналата седмица, когато мѣродвани представители отъ всички сѣди на свободния български народъ казаха ясно, открито и високо истината за страдаията и борбитѣ на героична Македония.

Г. Кулишевъ

Василка Свакярова

отъ Велесъ, която се почина неотдавна въ София и завеща: 1) на Македонския наученъ институтъ 50,000 лева; 2) на Велешкото благотворително братство за образуване фондъ, лихвитъ на който да се използватъ за нуждитъ на сѣщото братство 50,000 лева; 3) на сиропиталище „Битоля“ въ София 100,000 лева. Нека нейниятъ примѣръ на родолюбие и благородство намира все повече подражатели между нашитѣ съотечественици!

СНОВАНИИ ОТЪ МОНАХА

Прилепъ, 1854

„Прилепскитъ болгаре направиха едно велико и красиво училище, но така си стои пусто, защото славянитъ искатъ славянски учителъ, а цинцаритъ се обикнатъ и искатъ гречески учителъ, и така днешна прилепчанитъ са поладани отъ цинцарскитъ жени и училището има единъ канонигде никои гречески учителъ, за да ги сляпи, а български не бива да има. Ано донесатъ български учителъ отъ три мѣсеца выше не може да гърпи, защото цинцаритъ не почнатъ да хулятъ на него“.

(„Цариградски вѣстникъ“, № 205 отъ 12. XII. 1854).